

SPECTACOLE-LECTURĂ

Dramaturgi de azi la Odeon (4)

Pe 17 iunie a.c., Teatrul Odeon și Fundația Culturală „Camil Petrescu” au prezentat ultima lectură din această stagiune, în cadrul programului „Dramaturgi de azi la Odeon”.

S-a citit **Spre pacea eternă**, cea mai recentă piesă a lui Juan Mayorga, tradusă de Ioana Anghel special pentru acest prilej. **La paz perpetua** era cunoscută deja publicului din București și Cluj, grație spectacolului regizat de José Luis Gómez la Teatrul de la Abadía din Madrid, și invitat la sfârșitul anului 2008 la cea de-a XVII-a ediție a Festivalului Uniunii Teatrelor din Europa.

După *Hamelin* și *Himmelweg*, publicate în cele două volume ale antologiei *Teatru spaniol contemporan* (2005 și 2009), Fundația a pus astfel în circulație un nou text semnat de cel mai apreciat dramaturg iberic al momentului.

Într-un loc secret, trei câini concurează pentru a obține multrâvnita zgardă albă și, odată cu ea, distincția de câine antiterorist de elită, „o profesie de mare viitor”. Probele la care sunt supuși aduc în discuție una dintre cele mai acute dileme etice ale vieții politice și sociale de astăzi. După texte precum *Últimas palabras de*

Distribuția spectacolului-lectură *Spre pacea eternă* și prof. univ. dr. Sorin ALEXANDRESCU

Copito de Nieve și *La tortuga de Darwin*, Juan Mayorga apelează din nou la o alegorie cutremurătoare.

Piesa lui, care împrumută titlul lucrării lui Immanuel Kant, emoționează și invită la un examen de conștiință. Prin urmare, nu a fost cătuși de puțin o lectură lejeră, ca de final de stagiune. Marius Stănescu, Mugur Arvunescu, Gabriel Pintilei, Marian Ghenea, Marian Lepădatu, Nicoleta Lefter au citit cu inteligență un text dificil, care descurajează gândirea în clișee, după cum observa un tânăr spectator. Regia lui Cristian Dumitru a accentuat printr-un plan sonor neliniștitor, tensiunea confrunțărilor dintr-un spațiu claustrofob, sugerând experimentele sinistre din universurile concentraționare de ieri și de azi. „La puțin timp după atentatele care au avut loc la Madrid pe 11 Martie 2004 – declara cu ocazia premierei madrilene Juan Mayorga –, un bun prieten m-a provocat să scriu o piesă despre terorism. Am acceptat imediat, nu pentru că mi s-ar fi părut o temă simplă, ci pentru că nu știam cum s-o abordez. Luni întregi am căutat o modalitate specific teatrală, care să nu reproducă ceea ce suntem obișnuiți să aflăm din ziare ori de la televizor. Până când, într-o zi, pe stradă, am văzut, în spatele unei botnițe, chipul protagonistului meu. Am scris astfel un text care, în cele din urmă, nu vorbește atât despre terorism, cât despre ceea ce adversarii lui pot și nu pot să facă pentru a-l combate”.

La Odeon, publicul a ascultat cu atenție încordată, cu un interes aproape palpabil, vizibil și în timpul discuțiilor post-lectură. „Îi mulțumesc lui Juan Mayorga, a fost o revelație să-i citesc textele. M-a fascinat acest amestec de teatru dens și alegorie filosofică. Am descoperit un foarte mare dramaturg” a spus profesorul Sorin Alexandrescu, moderatorul întâlnirii. S-a vorbit despre dimensiunea morală a piesei, despre manipulare și manipulatori, despre umanismul pentru care pledează Mayorga în teatrul său. S-au lansat întrebări în continuarea celor sugerate de autor („Noi ce am face, cum am proceda, ce decizii am lua dacă dincolo de ușă s-ar afla un om a cărui viață depinde de noi?”), s-a discutat chiar și structura textului, abilitatea construcției (finalul indecidabil, transformările interesante suferite de fiecare personaj).

A fost, pe scurt, o seară izbutită, încheiată cu promisiunea unor lecturi cel puțin la fel de pasionante în stagiunea următoare.

Daria DIMIU

Cozerie cu Marx

Deseori se spune că în New York există trei orașe: al new-yorkezilor prin naștere, al turiștilor și al imigranților. În **@evolution**, Saviana Stănescu încearcă să se adreseze tuturor celor trei categorii. Structura literară aduce mai mult cu autodictéul decât cu monologul, deoarece pur dramatic, încărcat de tensiunea și conflictul specifice teatrului nu e niciun pasaj.

Sau, dimpotrivă, sunt toate... în funcție de domeniul (scenic, documentar, radiofonic, ziaristic etc.) căruia i-ar suscita atenția și de modalitatea aleasă de prezentare, textul poate deveni scenariu cu unu sau multiple personaje, radiografie a autoarei până în acest moment sau scrisoare deschisă...